

[Freddy Madsen]

socialdemokratiets gamle valgløfte til lønmodtagerne om at smide selvangivelsen i skraldespanden. Det giver samtidig skattemyndighederne mulighed for at gå på jagt efter de sorte penge i stedet for at sidde og granske i småfolks fradrag.

Vort forslag flytter byrderne fra de svage til de stærke skuldre, idet det giver skattelettelser op til indtægter på 110.000 kr., medens de store indtægter kommer til at betale væsentlig mere. På det grundlag er jeg sikker på, at der, hvis det gennemførtes, ville være langt større forståelse i et flertal af befolkningen for at finansiere statens nødvendige udgifter.

Vore forslag udgør altså i deres helhed et alternativ til den førte politik. Desværre lykkes det nok heller ikke i denne omgang at få flertallet herinde til at erkende fornuften i den politik, vi lægger frem. Men enkelte af forslagene burde have mulighed for at vinde tilslutning allerede nu. Jeg tænker f. eks. på forslaget om at sænke klassekvotienterne i gymnasiet, et beskedent forslag til 25 mill. kr. i det 3/4 år, som finansloven løber, og som gymnasielærerne har påvist er langt mindre, hvis man tager besparelserne i understøttelserne i betragtning.

Eller tag vores forslag om åndssvagefor sorgen, som også andre partier fremsætter. Her kan regeringen ikke være uvidende om, at det alene er dens ansvar, at bevillingen ikke forhøjes. Men al dokumentation af følgerne af de foretagne nedskæringer nægter finansministeren og socialministeren hårdnakket at give nogen som helst indrømmelser. Nu har vi set, at statsministeren og finansministeren skal på besøg på åndssvageinstitutionerne. Det kunne nok have været gjort noget før, hvis det er det, der skal til, men man må i hvert fald håbe, det hjælper, så vi kan få disse midler til de allersvageste i vort samfund igennem.

Endelig skal jeg nævne vore forslag uden for betænkningen, der har til formål at gennemføre løn til eleverne på EFG i basisåret. Vi må indrømme, at vore oprindelige forslag var for beskedne. På det område er vi blevet belært af finansministeren, og det takker vi for. Ministeren har oplyst, at det i alt vil koste 340 mill. kr., og det foreslår vi bevilget. Jeg går ud fra, at de partier, der i sin tid modsatte sig lønnens fjernelse, står ved deres

standpunkt og vil stemme for dens genindførelse.

Jeg har også fornemmelsen af, at der i nogle af de partier, der i sin tid stemte for lønnens bortfald, har meldt sig nogle tømmere mænd nu, hvor virkningerne klart har vist sig som et voldsomt fald i tilgangen til EFG-uddannelserne. Det står i hvert fald helt klart, at det er i skrigende modstrid med de svulstige ord, der lyder fra mange sider om nødvendigheden af at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden.

Således som udsigterne viser sig på nuværende tidspunkt med hensyn til afstemningen om ændringsforslagene, er der ikke meget håb om, at vi kan få en rigtig finanslov. Konsekvenserne af det vil være, at arbejdsløsheden vil fortsætte og forstærkes, således som regeringen selv påviser. Den økonomiske situation vil fortsat tegne sig mørk, skatetrykket vil stige for jævne indtægter, arbejderens realløn vil falde, medens spekulanter og arbejdsfrie indtægter fortsat vil være frede. Dertil kommer nedskæringer på det sociale og på det uddannelsesmæssige område.

Der hviler et tungt ansvar på de partier, der vil fortsætte denne linje eller gøre den endnu værre. Der hviler et særlig tungt ansvar på regeringen og på socialdemokratiet. Gang på gang bliver det afsløret, hvor upålidelige deres nuværende forligspartnere er. Til gengæld tyder alting på, at der i befolkningen er et voksende krav om ændringer og om, at socialdemokratiet skal vælge en anden side.

På den baggrund skal jeg her i den 11. time opfordre regeringen og socialdemokratiet til at besinde sig. Vi hævder ikke, at vore ændringsforslag på alle områder er de eneste saliggørende, men de viser, at der er mulighed for at lægge kursen om til gavn for beskæftigelsen, til gavn for de arbejdende mennesker. Jeg vil derfor foreslå, at socialdemokratiet inden afstemningen om ændringsforslagene anmoder formanden om en afbrydelse af forhandlingerne, så der bliver mulighed for at optage forhandlinger med de partier, der ved flere lejligheder har markeret, at der kunne skabes et andet flertal i vigtige sager. Vi for vort vedkommende er rede, ja, vi ofrer endda gerne påskeferien på sagen. Vi mener, det er på høje tid, at der sker virkelige ændringer både i finansloven og fremfor alt i den politiske udvikling.